

en paardenkenner geworden, dit laatste echter alleen wat trekpaarden betreft, want voor raspaarden, heel- of halfbloeden, gevoelt hij minder dan voor zijn gewone viervoetige modellen.

Maar welke prachtige figuren zijn dan ook dezen in het arbeidsleven der hoofdstad en van de akkers er om. Groot en zwaar, van de stof waaruit de titanen werden opgebouwd, staan zij voor u als de verpersoonlijking van de dierlijke kracht, van welke iedere beweging,

naar boven in een punt uitloopt en dikwijls met een donkergekleurd schapenvacht en koperbeslag is bekleed. Paard en tuig zien er doorgaand goed onderhouden uit. Deze kostbare hulpkracht van den arbeidenden mensch heeft een harde dagtaak — die zoo menigwerf nachttaak tevens wordt — te verrichten, maar zijn stal is warm en zijn ruif is welvoorzien.

Het „staat” mooi, maar het is bovenal een lust het aan het werk te zien. Wanneer bij

PLOEGPAARDEN

NAAR EEN PASTEL

't zij die gemakkelijk gaat of met inspanning van al hun vermogen, getuigt van overleg en gehoorzaamheid. De kop is betrekkelijk klein, de hals breed en meer kort dan lang, de schoft zwaar van vorm, als de pooten met groote hoeven. De optuiging van het Parijsche werkpaard is sierlijk rustiek, vooral doordat hals en kop, deze met het breede leder en de blinkende koperstukken van het hoofdstel als een versiering getooid, mooi uitkomen tegen de hooge breede haam, die

het aanzetten en het optrekken van zware vrachten tegen hellende straten, door diepe, mulle groeven buitensteedsch, de volle krachtsontwikkeling zijn forsche spieren spant, neemt het zijn waren vorm van machtigen deelnemer in den welgeorganiseerden arbeid aan.

Onder hoe verschillend uiterlijk, in hoe verschillende bespanning en voor hoe verschillend werk het Parijsche paard in zijn eenig type zich ook aan ons vertoont, slechts bij uitzondering komt het ons lusteloos voor,